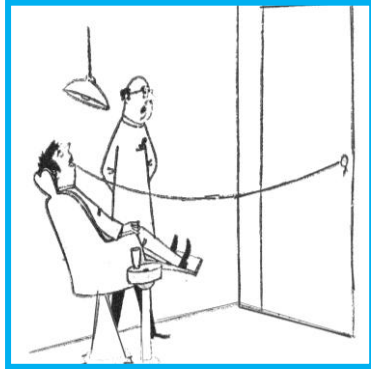

עקירת שיני חלב

עדיף ששן החלב תנשור בעצמה ובזמן המתאים, אבל לפעמים יש צורך בעקירת שיני חלב.

1. השן הקבועה בקעה ושן החלב לא נשרה (ראו קישור - כאן). עקירה נדרשת רק אם שן החלב יציבה ואינה מאפשרת לשן הקבועה להשלים את הבקיעה או להיכנס למקומה התקין בקשת. אם שן החלב ניידת, היא תנשור בסופו של דבר בעצמה.
2. שן החלב מתנדנדת הרבה זמן ומציקה לילד. אין צורך בריאותי לעקור שן כזאת, אבל הפרעה לתפקוד התקין של הפה ו"חוסר נוחיות" הן סיבות טובות לעשות זאת. בדרך כלל אפשר לסלק שיניים כאלה בלי הרדמה מקומית וללא צבת אלא עם גזה ובעזרת האצבעות.
3. האורתודונט ביקש לעקור שיני חלב על מנת לזרז את בקיעת השיניים הקבועות כחלק מתכנית טיפול אורתודונטית. זירוז הבקיעה יקרה רק אם שיני החלב נעקרות סמוך לפני זמן הנשירה הטבעי כשהשיניים הקבועות כבר קרובות לבקיעה.
4. שן החלב נפגעה מחבלה ולא ניתן לשמור אותה בפה, או שנסיון להשאיר אותה עלול לגרום נזק לשן הקבועה שאמורה להחליף אותה.
5. שן חלב שנהרסה בגלל עששת ולא ניתן לשקם אותה, או לעלול להיגרם נזק לשן הקבועה המחליפה אם יבוצע טיפול שורש (ראו: סתימת שורש בשיני חלב).

אופן העקירה:

אחרי שרופא השיניים מוודא שההרדמה המקומית (ראו קישור) "תפסה" הוא מערער את השן בעזרת "מניף" (=מכשיר דמוי כפית צרה ומוארכת), ולמעשה קורע את הסיבים המחברים את שורש השן לעצם. כעת הוא תופס את השן בעזרת צבת ומוציא את השן. כעת הילד מתבקש לנשוך על גזה למונחת על פצע העקירה על מנת לעצור את הדימום שנוצר. ההרדמה מונעת כאב בעת העקירה, אבל לא את תחושת הלחץ מפעולת המניף והצבת. זאת מתפרשת לפעמים ככאב.

הוראות לאחר עקירה

1. יש להמתין במרפאה עד להפסקת הדימום.
2. על מנת למנוע את התחדשות הדימום, יש להימנע ביום העקירה מאכילת מאכלים חמים או קשים במיוחד. אין צורך לשטוף את הפה.
3. לפעמים נשאר הרוק מעט דמי ועלול להכתים את הכרית בזמן השינה. מומלץ להניח על הכרית מגבת ישנה לפני השינה.
4. לאחר שתחלוף ההרדמה המקומית עלולים להתפתח כאבים. מומלץ לתת תרופה נגד כאבים לפני שההרדמה חולפת (כשעה לאחר סיום הטיפול). ביום המחרת לא צפויים כאבים.

הערה: פיית השיניים נוהגת לבקר גם במקרים של עקירה ולא רק כשהשן נושרת באופן טבעי.